

ше на массата по между имъ купчины отъ монеты които свещенникът бѣ изсыпал отъ кесията си. Кесиятъ бѣхъ въ обычай тогасъ какъто и днесъ, съ тъзи само разлика че тогази тѣ бѣхъ по набити съ пары.

— Видишъ ли, рече Каланъ, какъ добре заплащамъ ий, и трѣба да ми си признателенъ защото ти намѣрихъ едно толко съ придобитъчно предприятіе.

— Безъ друго, побратиме, (отговори Бурбъ като сбираще пары въ една кожена кесия, която пъхнѫ послѣ на пояса си); но тако ми Изида и сичкытъ египетски богове, моята малка Недія е Есперида, та е моята злата градина.

— Пѣе и свирѣ на лирата като Муза, рече Каланъ, а тъзи дарованія са награждаватъ сѣкоги съ обилно злато.

— О, той е богъ! извика Бурбъ въсторженно; сѣкій богатъ ако е щедръ заслужва да му са въздигнатъ олтари. Но каки ми добрий приятелю . . . Нека срѣбнемъ малко вино . . . . Кажи ми иѣшо повечко за великудушния този човѣкъ. На какво служи Недія въ иѫщата му? Тя е много оплашена, но иеще да каже, защо . . . . Казва че една клетва . . . .

— Сѫщата клетва въспира и мене да ти обадѣмъ иѣцо. И азъ съмъ далъ сѫщата клетва за тайностъ.

— Че що е клетва, когато хора като насъ. . . .

— Да, простата клетва, но тъзи . . . . рече свещеникът съ ужасъ; увѣрявамъ та че толко съ не ма е страхъ отъ клетватъ колкото отъ мишеніето на тогози, който и въ наложилъ. Тако ми богочетвъ! Той е страшенъ вълшебникъ, и ако азъ посмѣхъ да ти открия иѣшо за тъзи клетва, той може да го научи тосъ чистъ отъ фазата на луната; но да иѣнимъ разговоръ. Тако ми Полидевка! Колкото и да сѫ въсхотителни пиршествата, на които азъ са наимѣрвамъ съ него, но много повече са благодарѣмъ като са весели тухка; колкото ми хваша място единъ часъ отъ твоето съдружество и една отъ онѣзи хубавелки момы, толко съ не ма благодарѣнъ всълъкъпнѣти пиршства презъ цѣлы иощи у оногось, защото въ тъзи станица смы толко спокойни и безгрижни!

— Ако туй та благодари, ето утрѣ вечеръ, съ волята на богочетвъ; ще имамъ добра веселба.

— Най-добре! извика честнѣйтъ свещеникъ, като си потриваше рѣдѣтъ и си притегляше стола къмъ массата.

Въ туй време са чу малъкъ единъ шумъ, като отъ човѣкъ